

Posudek vedoucího

Lucie Chlpková: Mediální reprezentace na příkladu fenoménu domácího porodu

Kolegyně Chlpková zkoumá masmediální strategie, jimž se člověk obtížně může vyhnout, neboť se jedná o témata zarývající se pod kůži, o témata zdraví a nemoci, života a smrti atd. S tímto repertoárem jakýsi opakující se masmediální uroboros pracuje zcela záměrně, s veškerým cynismem manipulátora, jehož cílem je maximalizace zisku a zmasovění tj. ovládnutí society. Právě motiv domácího porodu čas od času rozdmýchává vášně (i když dnes byl převálcován mnohem vtíravějšími „senzacemi“), protože jde zde o moderní mýtus dítěte jakožto téměř jediného smyslu existence, jakkoli je naprosto nereflektovaný. Možná mi v práci chybí historie tohoto obsedantního propojování dítěte a jakési apriorní hodnoty, jehož vznik se datuje do doby romantismu ve zcela konkrétním kontextu.

Úvodní část práce pojednávající o slovy Luhmanna „mediální realitě“ je nutná a vcelku instruktivní. Druhá část o historii vztahu k porodům by mohla být kratší, je to spíše odbočka. Třetí část interpretující různé strategie rozlišených masmediálních diskurzů by si naproti tomu zasloužila rozpracování i s pomocí teorií textové a literární analýzy atd.

Celkově podává práce přesvědčivý obraz současných masmediálních praktik a jejich klíčích výběru témat a diskurzů, v nichž mimořádnou úlohu hraje „faktor strachu“.

Práci hodnotím pozitivně a navrhuji známku dvě.

Václav Hájek